Anul II. Maiu–Iunie 1932. Nr. 19–20.

PLAIURI HUNEDORENE

REVISTA ASOCIAȚIEI CORP. DIDACTIC PRIMAR DIN JUD. HUNEDOARA.
ORGAN DE CULTURĂ PROFESIONALĂ ȘI GENERALĂ.

CUPRINSUL:

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: PETROȘENI, STR. FIL.

Revista „Plaiuri Hunedorene" apare lunar sub conducerea unui comitet de redacţie compus din:

Sabin Jula — Simeria, preşedintele Asociaţiei învăţătorilor,
A. Constantinescu — Hunedoara, v.-preşedintele Asoc. înv.,
Ioan Ciora — membru în Comitetul Asociaţiei învăţătorilor,
Nicolae Creţu — Orăştie, membru în Comitetul Asoc. înv.,
I. Morţun — Simeria, secretarul Asociaţiei învăţătorilor,
Alexiu David — Petroşani, institutor.

Redacţia: **AL. DAVID.** — Administraţia: **GH. ITTU.**

COLABORATORII REVISTEI

Izabela Sandoveanu şi **Apostol Culea** — Bucureşti, **Olimpia Teodoru** — Lugoj, **Victoria Popagoga** — Hunedoara.

Constantin Sporea, Victor Solomon, Elena Sporea, I. Mihu, N. Sporea şi **Iosif Stanca** — Deva, **I. Măgură.**

C-tin Stan şi **Petre Petrescu** — Sibiu, **Vasile Lucaciu** — Petroşeni, **Marin Biciulescu** — Bucureşti, **P. Rusu** — Ţebea, **Alexiu David** — Petroşeni, **Sabin Jula** şi **I. Morţun** — Simeria, **Nicolae Creţu** — Orăştie, **A. Constantinescu** şi **Valeria Nemet** — Hunedoara, **Ioan Baciu** — Răcăştie, **Daniil Popescu** — Hăşdat, **Pavel Popescu** — Peştişul-Mic, **Pompeiu Hossu Longin** — Vulcan, **Sterian Ciucescu** — Ruda, **N. Roşca-Greci, G. Mironescu** — Iaşi, **I. Bura, Pavel Lazăr** — Brad, **M. Butoi** — Luncoiul-de-sus. **G. Enescu** — Piteşti şi **N. Danielescu** — Deva, **Elisabeta Beisser** Ghelar, **Niculae Manea** — Curpeni. *M. Bogza, E. Dan, Veronica Oana, Gh. Ittu, P. D. Cristea, V. Popa, Veturia Mărginean, Emilia Ivaşcoiu, P. Simoiu, Gh. Fotescu, D. I. Băgescu, Gh. Beuran, Ion C. Florea, I. Barna, O. Dubenschi, N. Manea, M. L. Ramses, V. I. Mareş, I. Mermezeu, I. Mânduc, I. Trifoiu, I. Brătulescu, T. Ittu, Hartwig Fr.*

Manuscrisele se vor trimite direct redacţiei.

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:

Pentru Corpul didactic şi intelectuali	Lei 100 pe an.
Pentru instituţii şi Comitete şcolare	Lei 240 pe an.
[illegible] unui număr	Lei 10.

[illegible] IULIE ŞI AUGUST REVISTA NU APARE.

Anul II. *Maiu-Iunie 1932.* *Nr. 19-20.*

PLAIURI HUNEDORENE

REVISTA ASOCIAȚIEI CORP. DIDACTIC PRIMAR DIN JUD. HUNEDOARA.
ORGAN DE CULTURĂ PROFESIONALĂ ȘI GENERALĂ.

SFÂRȘIT DE AN ȘCOLAR

In primele zile ale unei primăveri, atât de târziu sosite, școlile își închid, precipitat, porțile. Părăsim, ca la comandă, sălile întunecoase, umede și prăfoase, unde am picurat un an întreg — și ce an greu — în sufletele nevinovate ale copilașilor, nectarul dumnezeesc al învățăturii, al luminii. Ne chiamă grabnic soarele cald și verdele câmpului și al pădurii.

In sufletul nostru ducem amintirea celui mai crâncen an din istoria învățământului românesc. Nenumărate și nespus de umilitoare privațiuni am îndurat în acest an, dascăli și elevi. Poveștile despre suferințele celor dintâi dascăli și elevi, dela începutul școlii românești pălesc în fața imensității de suferință ce s'a abătut, în nefastul an de școală ce se încheie, asupra noastră. Zilnic în față cu chipurile triste, îmbătrânite înainte de vreme, supte de foame și de boli, ale micilor mucenici cari, în aceste vremuri de groază, au îndrăsnit să urce calvarul spre

lumină, dascălul român, umilit de mizerie, cu familia înfometată, încercând tot felul de expediente să poată trăi de pe azi pe mâine, a ținut totuși în mâna-i tremurândă făclia culturii românești. Atunci când puterile omenești aproape l-au părăsit și nici îndemnul de îmbărbătare nu s'a arătat de nicăiri, el a făcut apel la toate forțele lui sufletești, n'a blăstămat, nu s'a revoltat ci a stat, stoic, la postul lui de onoare și și-a îndeplinit conștiincios dotorințele. Deși tot ce vedea, tot ce auzia, îl descurajau nespus. Il descurajau elevii, victime ale reducerilor și ale raționalizărilor, dimpreună cu familiile lor. Iar situația lui de victimă a economiilor bugetare încă nu erà mai bună. Și astfel — fără să vrea — i s'a format convingerea, întărită zi de zi, că școala românească însăși a căzut victimă grozăviei vremilor cari ne zguduie. Asprimea vremurilor a constrâns pe grădinar să samene în locul florilor cari delectau odată ochii, plante mai utile, menite să sature apetituri mai vulgare. Trandafirii se ofilesc în ronturile vieții românești, se lăfăe numai ceapa și prazul. Școala românească a fost jertfită pe altarul echilibrării bugetului. Și să nu ne mirăm, dacă suflul geros al vremii a înghețat în sufletele dascălilor idealismul legendar de altădată.

Vine vacanță. Sănătatea șubrezită ne mână la munte, ne îndeamnă la mare. Trupul și sufletul ostenit cer odihnă și întremare. Și nu vom avea parte de ele. Tezaurul sărăcit nu ne poate răsplăti munca. Vom răbda mai departe chinurile îndurate într'un an cumplit și ne vom întoarce la toamnă și mai șubrezi și mai obosiți, la munca noastră. Părinți ai elevilor noștri, cari aveți din ce trăi, gândiți-vă în zilele de desfătare ale vilegiaturii voastre, câteva clipe, la suferințele ce le îndură dascălii lor, gândiți-vă la trandafirii ofiliți din ronturile părăsite ale vieții românești.

I. MĂGURĂ

PATRIOTISM DE FAPTE NU DE VORBE GOALE!

Desvoltarea sentimentului patriotic în elevi este una dintre scopurile și îndatoririle cardinale ale școlii primare. Pentru aceasta școala primară se folosește de istorie, de geografie, poezii și serbări naționale. Deodată cu predarea acestor lecțiuni, învățătorul caută să comoționeze sufletul elevilor, atunci când la istorie îi pune în legătură cu sufletul și cu aspirațiunile dar mai ales cu jertfele înaintașilor și ale strămoșilor, când le face cunoscut pământul sacru și brazda udată de lacrimi și sânge a celor ce au apărat-o în vremuri grele, frumuseța naturală a regiunilor, când le predă poeziile, în cari s'a cristalizat patriotismul marilor poeți în forme estetice, plăcute, când la serbări naționale învățătorul se pătrunde pe sine însuși de însemnătatea evenimentelor sărbătorite și caută să-i transpună și pe elevi în acelaș plan de gândire și de meditare și cu un cuvânt, oridecâteori i-se prezintă o ocaziune potrivită.

Sentimentele puternice și vibrante pătrund cu putere uimitoare și sufletele micilor școlari, prin puterea de influință și de sugestie, pe care o exercită educatorul adevărat asupra lor.

Durere însă, nu toți învățătorii au acest mare dar și nu toți învățătorii sunt educatori. Or, sentimentul patriotic este, tocmai, în funcție de educație. Sentimentul patriotic nu se poate învăță, oricât le-am tocà la ureche să-și iubească patria. Acest fel de a sădi sentimentul nobil, de care am pomenit, în elevii, ar fi și o perdere de timp zadarnică și o apelpiseală jenantă dar și de un efect egal cu nimic. Patriotismul de vorbe este un patriotism searbăd, sec, de care țara și fiii ei se pot dispensà!

Cu nețărmurită durere vedem, doar, azi, cum țara noastră se sufocă de acest fel de patriotism, de vorbe mari, de declarații patetice și de un șovinizm prostesc. Dela un capăt al țării la altul, dela ministru la pantofar și dela țăran la bancher, ca și dela soldat la mareșal, toți fericesc și laudă țara, cu vorbe, dar puțini, **foarte puțini** *sunt, acei ce simt adevărata durere de durerea cea mare a țării, puțini sunt acei, în sufletul cărora vibrează cu adevărat flacăra sfântă și cari sunt gata de jertfe, de jertfe neprecupețite, până la jertfa cea mare, a vieții.*

Deaceea văzând durerea de azi a neamului nostru, dascăli din toate părțile țării noastre, să ne hotărîm a sădi și a cultivà în elevii noștri, un patriotism mai mult de fapte decât de vorbe, un patriotism maï mult adânc și tăcut decât lărmuitor și reclamagiu.

Deaceia mijloacele arătate mai sus nu sunt indestulitoare nici chiar pentru cei ce au darul de a se emoționa și a zgudui și pe alții, decum pentru cei cari nu-l au de loc. Și sunt mulți aceștia, dar aceasta nu-i o crimă, nici un rău mare.

Aceștia au altă armă și alt mijloc mai eficace pe care trebue să-l întrebuințeze și ceilalți și iată care.

Deprinderea repetată la fapte patriotice! *Sunt atâtea ocasiuni, când învățătorul împreună cu elevii pot adunà bani sau alimente cu cari să ajute pe orfani, pe văduve și pe mutilații răsboiului, din comună. Eșirea de 2—3 sau și de mai multeori cu elevii, la crucile dela căpătâiul Eroilor și așezarea unei cununițe de flori pe ele, visitarea unui loc istoric, reculegerea de câteva clipe sub cupola vreunui vechi mănăstiri voivodale, fac mai mult decât mii de percepte patriotice!*

Şi apoi învăţătorul, care a reuşit prin stăruinţa lui de toate zilele şi clipele, prin diplomaţia lui să convingă comuna, la intreţinerea unei şcoale model. curăţică, care a reuşit să mai dea sărăcuţilor câte o cărticică sau o hăinuţă, să mai aline din când în când foamea vreunui elev orfan sau sărac, să dea îndrumări bune, să fie un părinte bun, un învăţător ce este sfetnicul tuturor şi un exponent hotărît al ideii de patrie, unul care lucrează în numele patriei, care l-a ridicat şi la trimis — învăţătorul acela va face, cu siguranţă, să se simtă, real, mâna ocrotitoare şi sânul cald al Patriei, în inima elevilor şi a părinţilor lor.

O astfel de şcoală şi un astfel de slujitor al ei sunt simboluri vii şi văzute ale binefacerilor Patriei. Prin toţi factorii culturali şi mai ales prin societate îşi poate arătà patria binefacerile ei de mamă dulce, pentru toţi fiii **Deopotrivă**.

Şi atunci, când toate viitoarele vlăstare ale neamului nostru vor simţi această sevă dulce, hrănitoare, ocrotitoare şi iubitoare a patriei se va putea să nu iubească ei această mamă simţită la tot pasul? Atunci patriotismul de vorbe goale, umflate nu-şi va mai avea rostul, fiind înlocuit cu adevăratul patriotism, acel **de fapte,** *căci el singur e folositor ţării şi fiilor ei.*

Să creştem patrioţi „curaţi cu inima" nu farisei orgolioşi asupra celui mai nobil simţământ!

A D.

— *Premiu pentru folclor.* Arhivele de folclor de pe lângă Academia Română au decernut 3 premii pentru culegeri de folclor. Toate premiile s'au dat învăţătorilor. Premiul 3-lea, de 1000 lei a fost câştigat de colegul şi colaboratorul nostru P. Hosu Longhin, dela Vulcan. Felicitări.

— *Buletinul oficial al Ministerului Instrucţiunii.* A apărut No. 1 al Buletinului oficial cu articole de d-nii: C. Kiriţescu. I. Bratu, I. I. Gabrea, A. Demetrescu şi C. Stan, cu o mulţime de recenzii şi partea oficială. Tiparul şi intreagă infăţişarea buletinului s'a făcut în condiţiuni excelente. Face cinste oficialităţii. S'a trimis aproape tuturor şcoalelor din ţară.

„LA NOSTRA DONNA“...

Am visitat, în excursiunea noastră pedagogică şi marea pinacotecă, din palatul regal al Dresdei. Intr'o aripă a acestui palat, zidită de August Tatăl şi aranjată de August Cel Tare, cu fiul său, — se adăposteşte marea şi celebra galerie de picturi, care formează mândria cea mai mare, a acestui oraş.

La întâiul etaj, decum întrăm, privirea ne=o captează tablourile renaşterii, cu perspectiva dulce şi minuţiozitatea severă a maeştrilor italieni: *Francesco, Corregio* şi *Veronese,* cari numai în palatul Dogilor, din Veneţia, sunt mai bine reprezentaţi decât aci. Dintre mulţimea tablourilor, te fură, îndată, arta desăvârşită a tablourilor: *„Venus dormind"* a lui *Giorgio Castelfranco, Madona sfântului Francisc, Noaptea sfântă, Madona sfântului Sebastian,* toate eşite din penelul lui *Corregio,* ele farmecă, aci prin contraste, aci prin lumina concentrată numai asupra pruncului Isus, dar mai cu seamă, impresionează adânc, prin gradaţia de sentimente. Tot ca particularităţi de seamă ale stilului re= naşterii, trebue să considerăm şi delicateţa feminină a sf. Ioan din tabloul, *Madona sfântului Gheorghe,* cu figurile cari parecă ies în relief, ale aceluiaş maiestru: *Corregio.* Captivantă este şi: *Madona din Cana* de *Paolo.* Dela *Nunta din Veneţia,* de Caliari şi *Madona,* cu faţa strălu= cind de o puternică lumină, a lui Tizian, este o serie admirabilă de opere, din care remarcăm: *Rugăciunea regelui* de acelaş maestru al şcoalei veneţiene, apoi lucrările artişti= lor: *Giorgione, Tintoretto, Mantegna, Lorenzo di Credi, Palma, Vecchio.*

Iată şi celebra şi nemuritoarea pânză a lui *Raffael:* ***„La nostra Donna“***, numită *Madona Sixtină,* singură într'o cameră, aşezată pe un altar. In faţa ei, admiratorii, contemplând=o, au căzut în extaz. Muţi şi nemişcaţi stau toţi în faţa ei! Visiunea este cu adevărat divină şi emoţiu= nea neobişnuit de puternică. Primul gând, ce te năpădeşte, după aceste sentimente nedeslușite de admiraţie, este că, atât de minunat a spus Eminescu, atunci când a zis: »O! cum Raffael creat=a pe madona Dumnezee, cu diadem de stele, cu surâsul blând vergin!«

Dostojewski, stând ore întregi înaintea tabloului, se

revolta contra tinerilor Ruşi şi a Englezilor, cari nu mai găseau nimic deosebit în această operă.

»Bătrânii sunt aceia, — spune dânsul, — cari au re= marcat celebritatea acestui tablou!«

Cum se umflă voalul, ce acopere capul Madonei şi cum picioarele=i abia ating pământul, ţi=se pare că, ea coboară majestuos, din ceruri, cu sfântul prunc în braţe, învăluită în lumina cerească, în ochi, cu un sentiment divin de Mamă a lumii, sentiment, ce robeşte pe orice privitor, decum a întâlnit ochii ei dumnezeeşti.

Goethe, inspirat de vraja acestei blânde priviri, a spus: »Aşa te schimbi tu, să=ţi vedem imaginea, (care ne priveşte majestuos de sus) chip al Mamei, Regină a femeilor, penelul minune a imprimat=o. Se uită aici, cu cele mai desăvârşite trăsături artistice, Copil şi Dumnezeu, Mamă şi tânără femee, în acelaş timp, expuşi într'o divină schimbare la faţă. Tabloul însăşi este o lume, o întreagă lume artistică, care ar face celebru pe creatorul ei, chiar dacă numai atât ar fi pictat«. — Napoleon încă a rămas adânc impresionat de arta acestei opere nemuritoare. La fel şi alţi oameni de seamă ca: Schopenhauer, Hebbel, Carus, Iacobsen, Licht= wark, Spengler, Grimm ş. a.

Trecând la lucrările pictorilor din Ţările de jos, te urmăreşte în câteva tablouri, calul alb din mijlocul tablourilor şi tonul sombru al lui *Wouwerman,* întunecatele dar preci= zele chipuri ale lui *Hobbema, Everdingen,* minuţiositatea ţeseturii în covoare, reflexul şi resfrângerea luminei, la Jean Vermeer, *Beţivii* lui *Ostate,* delicateţa, liniştea şi fineţa din tablourile *Heda* şi *Borch,* melancolia, pitorescul şi zbuciumul din tablourile lui *Ruisdael, Dyck, David de Heem, Brueghel,* până la titanii penelului: *Rembrandt, Rubens* şi *Jordaens.* Cele mai de seamă lucrări ale lui Rembrandt sunt: *Autoportret, Rembr. şi Sashia, Jertfa lui Manoach, Portretul lui Rijn.* Este cea mai valoroasă sală: toate respiră linişte, pace, armonie, odihnă sufletească. Aci are şi *Rubens* pe *Mercur şi Argus,* Ursitoarele, *Paris alege din cele trei frumoase, Vulturul fură un copil şi un bătrân, Hercules beat,* tablou foarte impresionant, *Diana la vânătoare.* Este pictorul cărnii şi al femeii frumoase.

Hans Holbein, celebrul pictor german al »madonelor întristate«, excelează prin amănunt, în tablourile *Morette* şi un dublu portret şi lucrează cu puţine culori: negru, brun şi verde, totuşi, capul din portret are ceva specific englezesc şi una dintre cele mai frumoase expresiuni. Al doilea mare pictor german, *Dürer,* este reprezentat prin portrete şi *„Cristos pe cruce",* un tablou de altar de mare anvergură.

In etajul al doilea, sunt picturi din veacul 16, 17, germane, franceze, italiene, spaniole — *Canaletto, Murillo, Dolci, Tiepolo* ş. a.

Pictura modernă este în aripa sudică, la parter. Impresia, ce ai după vederea întâielor pânze, este că te=ai aflà între nişte tablouri mâzgălite de copii. Cubism, împresionism şi toate ismele moderne, cari din cari mai originale şi mai ciudate, se perândă. Multe din ele numai sentimentul frumosului nu deşteaptă în om; totuşi, unii dintre moderni s'au ridicat la renume şi sunt premiaţi pe la expoziţii, ca cea dela Veneţia. Mai demni de luare aminte sunt: *Max Slewogt* cu *Dansatoarea rusă, M. Leberman: Copii jucându=se,* este considerat drept cel mai mare pictor german, de azi. *Buchwald* — pointilist. *P. Rotzler. Gothardt Kül, Robert Sterl* cu ai săi *Hamali pe Volga. Trubner: Dama voalată. V. Leibl: Cap de ţărăncuţă,* este cât se poate de expresiv. Müller: *Călugăriţa.* Fr. von *Uhlde: Noaptea sfântă.* Prea frumoasă este: *Inmormântarea lui Isus* de *Max Klinger* şi Familia de pescar a lui *Pierre Povis.*

Scriind despre această pinacotecă, Goethe zice: »Am fost, 12 zile, la Dresda să visitez galeria de picturi, am văzut ceeace se numeşte de văzut. Dresda este locul pompei şi dacă mi=e îngăduit să adaug ceva, n'aş mai plecà nicicând de acolo. — Aşteptând nerăbdător, a sosit ora când se deschide pinacoteca. Am intrat în altar, mirarea mi=a întrecut toate închipuirile ce=mi făcusem. Această sală, care se oglindeşte pe sine, în care, în cea mai mare linişte domneşte pompa şi curăţenia, tablourile orbitoare, tot mai aproape de acele vremi, în cari au fost aurite, padi=mentul îngrijit, sălile folosite mai mult de privitori decât de lucrători, — deşteaptă în sufletul meu sentimente sărbăto=reşti — fără pereche în felul lor — şi cari se aseamănă

cu astfel de simţiri, ca şi când aş intra în casa lui Dumnezeu, mai sublim decât podoaba templului, făcând-o obiect de adoraţie, noi le-am expus numai pentru a servi scopuri artistice.«

Aproape în fiecare sală sunt grupuri de visitatori. Unii privesc cu plăcere, alţii discută însufleţiţi. Am văzut şi atâţia tineri, cari s'au apucat să copieze unele din operile măestre, cărora omenirea, iubitoare de frumos, se închină de atâta amar de vreme.

Am părăsit acest templu al frumosului, în care am petrecut abia câteva ore, încărcat de cele mai frumoase amintiri şi înălţat de cele mai nobile sentimente. In curtea palatului sunt fântâni săritoare, opere de artă, fel de fel de podoabe în stilul baroc şi rococo, în grădini mândre se adăpostesc statui antice, toate amintind vremea de mărire şi glorie a împăraţilor Saxoniei, începând cu pomenitul, August Cel Tare, a cărui memorie şi mit este păstrat pretutindeni în acest oraş şi ale cărui aşezăminte de frunte, el le-a fondat.

ALEXIU DAVID.

CORESPUNDE ŞCOALA ACTUALĂ PRINCIPIILOR ŞCOALEI ACTIVE?

(Urmare şi sfârşit).

Făcând abstracţie de şcoalele dela oraşe şi de cazuri izolate la sate, şcoala primară sufere din mai multe puncte de vedere şi anume: de localuri, de material didactic şi de personal didactic.

Nu toate şcoalele primare îşi au localul lor propriu şi aceasta este lipsa cea mai mare. Am văzut şcoli funcţionând în case, dacă erau de zid, erau lipite cu pământ pe jos de unde aerul se încărca cu praf ce juca în razele soarelui care deabeà puteau străbate prin ferestruicele mici şi cârpite cu hârtie. In Dobrogea am văzut o şcoală cu o uşă aşa de stricată, că abea se mai ţinea, iar pe sub prag, care era aşezat la peste 15 cm. dela podele, pisicele intrau nestingherite pe sub el.

In alte părţi unde sunt localuri vechi n'au fost amenajate după spiritul vremii. Curtea şi dependinţele stricate şi murdare. Să păşim înăuntru: Iarăş jale. La unele, care sunt închiriate, de

obicei, sunt lipite cu pământ, ferestre mici, iar băncile făcute pentru oameni mari, nu pentru copii. Dacă, Casa Şcoalelor a înzestrat de curând pe unele şcoale, tot au rămas altele, fără materialul didactic necesar. In definitiv s'au dat tablouri şi hărţi. Nu-i destul. Nu s'au dat tablouri industriale şi agricole, aparate fizice, corpuri geometrice şi globuri. Acestea lipsesc şi poate dacă se găsesc la unele şcoale, acestea şi le-au procurat din comerţ cu preţuri foarte ridicate şi pline de incorectitudini în ce priveşte scrisul şi coloratul. Muzeele lipsesc, asemenea şi atelierul. Grădina şcolară dacă există este folosită cu scop utilitar, iar câmpul de experienţă nici nu se vorbeşte de el decât în lege şi regulament. Sunt şcoli fără firmă şi drapel. Aceasta este cruda realitate a şcoalei noastre primare, pe care trebuie s'o recunoaştem.

In ce priveşte personalul didactic recunoaştem, că legea e categorică, 60 elevi pentru un învăţător, însă legea după ce cere ca fiecare şcoală să aibă 7 clase, nu se întreabă cum va putea face educaţie şi instrucţie o singură persoană când cei 60 elevi sunt împărţiţi în şapte clase. Centralizarea? E o ficţiune scrisă pe hârtie şi literă moartă de lege.

Să ne întoarcem la frumoasele principii dela baza şcoalei active. Oare dacă se aplică undeva, pentru cele mai multe şcoale nu rămâne un ideal veşnic urmărit şi foarte greu de atins? Cum vom putea formà personalităţi armonioase, cum vom putea noi ţine seamă de principiul intuiţiei de ex. când ducem lipsă de cel mai trebuincios material, sau de principiul activităţii practice când ne lipsesc ateliere, grădini de experienţă şi câmpul? Sau dacă sunt, ori sunt improprii ori prea departe şi cum spuneam o singură forţă didactică îi este imposibil să aducă totul la îndeplinire.

Gustul estetic preconizat de Schiller, va putea fi desvoltat pentru a face acord cu celelalte calităţi sufleteşti, în şcoale cu pământ, cu uşi şi geamuri sparte! De sigur că nu. Dar însăşi existenţa copilului nu este ameninţată de insuficienţa aerului curat şi de praful purtător de microbi?

Trebuie să recunoaştem că răsboiul a sguduit din temelii societatea, că numărul şcoalelor s'a înmulţit după răsboi, iar criza economică şi financiară e foarte accentuată. Timpul scurt nu poate să îndeplinească totul dintr'odată. Totuş, mărturisesc că acesta este aspectul şcoalelor noastre, făcând abstracţiile menţionate.

Concluzii. Bazat pe aceste constatări, cerem: Comitetul Şcolar judeţean să fie un for cu o voinţă puternică, să adune

fonduri pentru susţinerea şcoalelor, direct dela Comunele respective, pe care să le verse Comitetelor Şcolare rurale, iar acestea să fie numai nişte organe de execuţie.

Pe lângă acest comitet să existe o comisiune care să aibă însărcinarea de a procurà şi înzestra şcoalele cu material didactic pe spesele comunei respective pe care o va obligà să=şi achite acele sume.

Să se dea posibilitatea învăţătorilor să aibă grădină şcolară. Invăţătorii să=şi facă muzeu şcolar. Deasemeni Comitetul Şcolar Judeţean să ia măsuri pentru înfiinţare de ateliere şi expoziţii. Cei ce se disting să fie premiaţi.

La fie care şcoală să fie cel puţin doi învăţători.

Totuşi dacă aceste cereri, vor rămânea un simplu sgomot fără a sgudui atenţia celor vizaţi, Asociaţia corpului didactic primar este în drept de a se ocupà şi de aceste chestiuni. Până atunci, dacă aceste desiderate se vor îndeplini vre=o dată, noi învăţătorii cari suntem cei ce suferim să ne spunem cuvântul atât în congres cât şi la adunarea Comitetului Şcolar Judeţean, deoarece prin şcoale bune, bine înzestrate personal didactic suficient, numai atunci vom creà oameni liberi, ca voinţe tari, cari vor stà ca stâlpi de granit la temelia ţărei. Să nu disperăm, ci la luptă cu toţii.

V. RUSU.

ŞCOALA ÎN MUNŢII MOŢILOR

Pe Murăş, la Jibot, unde după ce a=i trecut apa ce curge masiv între două ţărmuri fără prund, cu cinul sau brudina, — spre nord în munţii Apuseni, se deschid mulţime de văi, cu pârâiaşe ce şerpuiesc din hotare necunoscute.

In acel loc, una dintre aceste văi, — al cărui pârâiaş a săpat în ţărmurile armate cu straturi de piatră forme simioase, interesante şi fermecătoare, — dă drum liber spre ţară. la cinci sate cu casele ascunse după stânci şi cute, în munţii frământaţi. De aci nu se poate merge decât cu tiliga cu boi, iar călătorului îi rămâne ca mijloc de deplasare picioarele şi un ciomag cu care se sprijine în săriturile din hudă'n hudă, din piatră'n piatră, prin apa văii. Aproape unde se termină valea printre stânci metalice, unde se înfundă văile şi dealurile se proectează pe orizont în perspective pitoreşti, tabloul se desem=nează cu o şcoală acoperită cu ţiglă şi cruciuliţe.

E şcoala din Valea-Mare.

Aci uneori, câte o piatră se rostogleşte, rupându-se din dealul prăpăstios, vre-o voce se prelungeşte în zeci de ecouri lovită de stânci şi totdeauna apa cristalină şoşoteşte constant, încolo linişte, linşte!. Dela şcoală abia dacă se vede o moară, printre nuci bătrâni şi plopi înalţi, sau poteci ce schimbă în amphiteatre dealurile mai aşezate.

Primul prieten, — al învăţătorului care aşezându-se aici, trebuie să-şi cerceteze înclinaţiunile de solitar, — *Burcuş* ,un câine cu şorţ alb pe pântece, legat frumos după gât şi cistineu pe şold, se prezintă făcând lungi temenele, repetate bătăi din coadă şi lingându-se pe bot cu înţeles; apoi Vian, un mocănuş din cls. II-a, care acum mă vizitează des. Intr'o zi, după ce a plecat spunând: „*Sănătate bună*„, mi-a zis sfios:

— „*Mie îmi mai place cu mata, ca cu hăl de s'o dus, că ştii zicale multe, cu lauta*".

Un pedagog pare-mi-se sunea că unui bun educator, îi trebue o apreciabilă doză de copilărie. Aceasta copilărie, în nici o parte nu se poate dobândi mai bine, ca acolo unde copii cari te înconjoară, ţi-se prezintă ca o curiozitate în tot felul lor de viaţă. La mine la şcoală, este o uniformă simplă, ieftină şi simpatică, ce mi-a plăcut dela început: pantaloni strimţi, opinci cu vârful mare sucit pentru a luneca repede apa după ele, chimir cu briceag şi hăşcău de criţari, chieptar cu flori în care negrul se reliefează, mânecar cu jep, straiţă băjenar cu ciucuri şi flori, pe mânecar, toate albe, iar de sub pălăria cu margini înguste se lasă pe frunte: „*moţul*". Toţi voinici şi frumoşi!

Vorbirea lor, cu un vocabular aproape nou pentru mine şi cu o intonaţie caracteristică, mă face să vorbesc mult cu ei, aşà că ne-am împrietenit din povestiri, ce le fac la sfârşitul lecţiilor cu hazul de care dispunem, fiindcă suntem toţi prieteni şi vorbim ca dela egal.

Povestirile, cari trec dincolo de satul nostru, sunt dela Zlatna şi Abrud, Cib sau Pătrânjeni, — unde în împrejurări curioase un mistreţ a omorât un urs, iar vânătorul pândar i-a luat pe amândoi, — se termină cu un cântec, ale cărui cuvinte multe-s fără înţeles, dar a cărui melodie cu timbru metalic, răsună a jale sau a voie bună: „*la doina, doina, doina!*"

Dimineaţa, întră în camera mea, ca şi la ei, vin la sobă, mă întreabă dacă mi-e frig, stau până se încălzeşte în clasă şi începem

lecţiile. Timiditate, nu există la aceşti copii cari păşesc cu curaj pe cele mai prăpăstioase coaste, cu traista şi bâta puternică. Atâţia copii sunt în clasă, câte bâte sunt rezemate de zidul şcoalei, fiindcă fetele şi băieţii sunt echipaţi la fel.

Cineva, care pentru prima oară întră într'un sat de acest fel şi vede o fetiţă de=o şchioapă, încinsă de câte=và ori cu zalele unui briceag înfipt la brâu şi o măciucă mai mare ca ea, nu=şi poate opri măcar pentru un moment râsul.

Prietenia dintre învăţător şi copii prin aceste locuri muntoase şi singuratice, devine o necesitate, iar copilăria şi senitatea la lucru, se imprimă ca ceva foarte firesc ce nu se mai pierde!

VIRGIL I. MAREŞ

(din rev. „Graiul Dâmboviţei")

TRAGMENT DIN POEZIA „INVIERE"

de „Un poet nou"

— „Un rumân bătrân, tot cu dulamă,
Cumpănea un pepene în palmă —
Domnişoara spunea că=i Moş Dumnezeu
Ţine pământul, cât e de greu.

Satul se 'mbulzea la liturghie,
Ca în Sărbători, la prăvălie.
Şi=acum încă, dulce, mă'nfioară
Glasul popii Tache, de vioară.

De privighetoare din lăstar.
Şi mă văd copilul mânios:
Că pe Domnul Isus Cristos
L=omorîră oţii de jandari.

Inimă curată ca orezul,
Inimă din clasele primare,
Te=ai grijit în Săptămâna mare?
Ieşi dintre copii de spune **Crezul.**

(din Gândirea)

„ORA DE POVEŞTI“

Un mijloc foarte eficace pentru a trezi dragoste față de carte, e „Ora de povești", care prin ord. minist, s'a și introdus săptămânal.

Trebuia să o introducem, nu numai datorită ordinului, apărut mai recent, ci datorită convingerii că e folositoare și ducătoare la scop și că prin acest mijloc cultivăm dragostea față de cartea frumoasă și bună.

Tinuta înv *In aceasta oră din săptămână, va dispare raportul oarecum oficial dintre învățător și elev, luându-i locul o intimitate frățească. Acum va avea învățătorul cel mai nimerit prilej de-aș apropia elevii de sufletul lui. După cum la joc îi va cunoaște după mișcări — aici — după atitudinea lor în vorbire.*

Ora aceasta îi va face pe elevi mai îndrăzneți și mai încrezători în forța lor. — Acum ți se descopere sufletele micuților tăi, unul câte unul, în toate tainele lor, aici poți vedea în lumina adeverată felul lor de a fi.

Povestea deschide drumul către inima copilului, reușind ai face comunicativi — cum îi dorim — chiar și pe cei mai ursuzi.

Deviza la început va fi: distracția și plăcerea pentru copii tot timpul, având darul unei recreații.

Basmele, legendele, doinele, proverbele, ghicitorile și cimiliturile poporului nostru vor formà materialul vast de care ne vom servi în această oră.

Se vor înlăturà, cu desevârșire, la început, cărțile cari au un scop vădit instructiv, căci numai servindu-ne de celelalte vom puteà ajunge mai târziu la acestea.

Se va da preferință:

Literaturii care va fi un izvor de creație ca stimulent al voinței active, educarea curiozității și spiritului de observație, ca izvor de recreație și voioșie pentru copii

Se va mai da preferință; literaturii care să facă educația religioasă, națională și cetățenească a copilului și în fine, literaturii care va fi ajutătoare a experienți lui proprii.

Cetirea o va începe învățătorul, căutând a da glasului său tot farmecul cerut de cuprinsul bucății Acum datorită cuprinsului — care e pe placul copilului — cetirea-model își va face și mai mult efectul, elevii căutând a imità la rândul lor pe înv. ventru a să face interesanți.

Herbart zice: „Cea dintâiu condiție a unei școli e că învățătorul să stăpânească într-un grad înalt arta povestirii". Se pretinde aceasta înv. și pe drept cuvânt și acel care nu e, poate deveni prin exerciții.

Invățătorul să-și însușiască mai dinainte povestea în fondul ei și s-o simtă.

Să se apropie de graiul local obişnuit copiilor.

Pe cât se poate, să întrebuinţeze forma directă, dialogată.

Nu se fac digresiuni nici explicări în cursul povestirii şi nici imediat după povestire.

In fine, se vor utilizà toate mijloacele auxiliare de expresie modulaţia vocii, mimica, gesturile dar în chip natural.

Nu se va căutà niciodată să se tragă învăţături morale nici din lecturi şi nici din poveşti, lăsând aceasta în grija asociaţiilor spontane cari îşi vor urmà cursul lor regulat, în sufletul copilului.

Procedând astfel, vom aveà fericirea să stimulăm în elevi dragostea de carte şi de tot ce e frumos şi înalt.

DUBENSCHI D. OCTAVIAN.

CUNOAŞTEREA LUMII PRIN SIMŢURI

Răspunsurile care s'au dat asupra acestei probleme, ar putea fi grupate în trei clase şi aranjate în ordine crono= logică, în ordinea apariţiei lor ar fi: I. *realismul,* II. *idealis= mul* şi III. *fenomenalismul.*

Vom spune câte ceva despre fiecare teorie, însistând mai mult asupra ultimii teorii »Fenomenalismul«, care, credem că este elaboraţiunea cea mai corectă a raţiona= mentului, satisfăcând pe deplin cerinţele sufletului nostru.

I. *Realismul.* Această teorie afirmă că'n afară de noi, de fiinţa, de cunoştinţa noastră, există o altă lume reală, lumea corpurilor asupra căreia se îndreaptă conştiinţa noastră.

Ea (conştiinţa) recepţionează imaginile — corpurilor aşa cum sunt în afară de noi şi le păstrează înainte.

Toate imaginele pe care le avem în minte sunt copii pe care conştiinţa le face după obiectele reale ale lumii.

Realismul prezintă două forme: *realismul naiv* şi *critic.*

Realismul naiv, spune că mintea recepţionează imaginele din afară, după cum oglinda recepţionează imaginele obiecte= lor ce trec prin faţa ei. *Realismul critic,* are aceaşi con= vingere, însă aduce o mărginire realismului naiv.

Spune, că în lumea din afară există într'adevăr obiecte. Mintea le recepţionează imaginele, dar ele nu sunt absolut identice cu obiectele, deoarece nu întră direct în conştiinţă, ci prin intervenţia simţurilor.

După cum lumina întrând printr'un geam colorat, se colorează şi ea, tot aşa şi imaginele obiectelor sunt colorate, sunt modificate de simţuri.

II. *Idealismul.* Adepţii acestei teorii, critică teoria precedentă, spunând că realiştii nu au dreptate.

Nu putem cunoaşte lumea aşa cum este — zic ei — pentru un motiv plauzibil.

Oare conştiinţa noastră comunică direct cu obiectele din jurul nostru? Nu, ci prin mijlocirea simţurilor (ca prin nişte fereşti).

De aceia imaginele nu sunt copii exacte, ci copii mai depărtate de lumea reală.

Iată un prim motiv.

Dar, oare simţurile înregistrează excitaţii de tot felul? Avem simţuri pentru tot felul de excitaţii? Nu.

Nu avem de exemplu simţuri pentru excitaţiile undelor electrice, ce circulă prin aer.

Deci nu putem spune că, cunoaştem lumea aşa cum este, ci numai în parte; pentru care avem simţuri să le recepţionăm.

Poate că prin văzduh circulă forţe, spirite şi noi nu le cunoaştem.

Şi simţurile noastre, lucrează pe o scară întinsă, percepem toate vibraţiile?

Ştim că simţul văzului percepe numai între 26—40.000 vibraţii.

Mai sus, sau mai jos, nu poate percepe. Aşa că ceace se petrece dincolo de acest prag nu cunoaştem.

Dar chiar perceperea aceasta, ajunge în conştiinţa noastră, aşa cum este ea în sine?

Simţurile ne pot înşela.

In lumea din afară nu există sunete, culori, ... ci numai vibraţii.

Noi percepem vibraţii şi elaborăm senzaţii.

Aceasta este critica pe care o face idealismul, raţionalismului.

Atunci cum cunoaştem lumea?

— **Urmează.** —

(După prof. Dr. Bârsănescu; Petrovici, prof.)

RAMSES.

PENTRU AVIAȚIA ROMÂNĂ

Pe sub cerul României, umblă păsări mari de fier.
Nu le pasă lor de vânturi,
De călduri, sau de ger.
Ele imitează sborul vulturilor din Carpați,
Și păzesc să nu mai fie
— Frați de frați — înstrăinați.

Unde-i doamne, unde-i Vlaicu?
Să s'avânte în falnic sbor,
Ca un rege să plutească, maestos în fruntea lor,
Unde-i vechiul, unde-i mintea geanialului Român?
Care le-a'ndrăsnit o clipă pe Carpați a fi stăpân!

A căzut în vecinicie,
Tras de dorul unui vis,
Pentru care cerurile
Multora li s'au deschis.

Dup'atâtea suferințe Dumnezeu ne-a miluit,
Insă duhul rău nu doarme în apus și răsărit.
Dacă ne-or sili dușmanii să ne'ncăerăm în zări,
Sfânta cruce să ne-ajute paza dulcei noastre țări.

Pentru sufletele celor opt sute de mii eroi,
Aviația Română cere jertfă dela noi.
Dați Români cu dor de țară,
Dați cu toți și voi copii,
Și strigați — Osana! Pace Ție! — dulcei noastre Românii.

Insă noi nu vrem răsboiul
— Obiceiu barbar, păgân! —
Dar când alții se narmază,
Nu vom sta cu mâna'n sân!

G. B.

CĂRŢI, RECENZII

I. C. PETRESCU:

REGIONALISMUL EDUCATIV

(Edit. Inst. ped. Român — Bucureşti).

Autorul începe prin a descrie centralismul sălbatec al regilor francezi, pentru a învinge spiritul centrifugal. Ca să nu fie sufocată cultura franceză, de către centru, s'a recurs la valorile ridicate din regiuni. Pionerii acestei acţiuni: A. Comte, Le Play, Demolins, de multă vreme, dau luptă spre a redà viaţă provinciilor şi cu aceasta spiritului francez. Germania oferă, iarăşi, un frumos exemplu. La Weimar, s'au ţinut vorbiri frumoase de unificare, totuşi, nu s'a trecut peste viaţa regională a diferitelor state germane. Incercări de descentralizare s'au făcut şi la noi în 1918 şi 1929. Legea înv. dela 1924 nu exclude regionalismul.

Structura sufletească a omenirii s'a modificat după înfluinţa atmosferii, a solului, a faunei şi a florei, împreună cu diferenţierea oamenilor după rasse. Copilul are în faţa naturii, aceiaşi atitudine ca şi primitivul a cărui fază de existenţă o reproduce prescurtat.

Regiunile noastre: de munte, deal şi şes dau o diferinţă de structură sufletească, ce se observă mai bine la copiii de clasa I. Şcoalele n'ar trebui să neglijeze acest lucru, ci să ia exemplul frumos, oferit de *„şcoala de munte dela Predeal"*.

Regiunea geogr. şi ocupaţiunea predominantă are o legătură cu regiunea culturală şi imprimă caracterul ei culturii respective. In vechiul regat avem cultura franceză, în Ardeal cea germ. şi în Basarabia cea slavă. Efectele acestor culturi nu trebuesc nesocotite. Din punct de vedere istoric regiunea este realitate şi ea trebue avută în vedere. Circumspecţia pedagogului şi teama de a preconiză educaţia regionalistă spre a nu slăbi unitatea politică, fiind noi un popor nou, nu e fondată. Comparaţia desvoltării regionaliste din alte părţi ne arată că s'ar puteà aplicà şi la noi fără nici o teamă. Region. din punct de vedere ped. şi psihologic nu este o nouătate. Sufletul omenesc creşte încunjurat de mediul încunjurător. Copilul jucându-se cu lucrurile din jurul lui îşi câştigă multe cunoştinţe până a veni la şcoală. Principiul de frunte, care se încadrează foarte bine în region., este pr. intuiţiei. Felul organizării n'are importanţă! Conţinutul numai trebue să varieze.

In capitolul II, tratează metoda ed. regionaliste, care trebue

să pornească şi să se sprigine pe întuiţia directă a lucrurilor şi a fenomenelor. Metoda region. este şi se impune ca »un corolar al principiului intuiţiei«, valoarea căruia nu o contestă nimeni, azi. Metoda aceasta să se aplice până la epoca pubertăţii copiilor, căci deaci încolo tinerii pot înţelege valorile culturii umane. In şcoalele primare este locul acestei metode.

Patrick Geddes a fondat reg. în Anglia, *Valentin Bell* a făcut frumoase experienţe la *Lamberth,* în Franţa, la *Parthenay.* Se cercetează istoria regiunii, elevii complectând bibliografiile subiectelor date. Excursiuni. Obiectele de învăţământ se aduc în legătură cu geografia şi istoria regiunii. S'a întrodus ca obiect aparte, studiul regiunei.

Mai departe, autorul plasează »chestiunea în cadrul ped. ştiinţific« arătând că, cercurile de cunoştinţe cresc deodată în şcolar, trecerile dela unele cunoştinţi la altele se face lent, dacă şcoala rupe cu realitatea din care vin ei, elevii nu reuşesc să aibă o privire unitară despre lume şi viaţă ci, *devin robi ai cărţii.* Metoda arătată înlătură răul şi încheagă în unitate diferitele cunoştinţi, lărgeşte orizontul elevilor şi sădeşte *virtuţi active.*

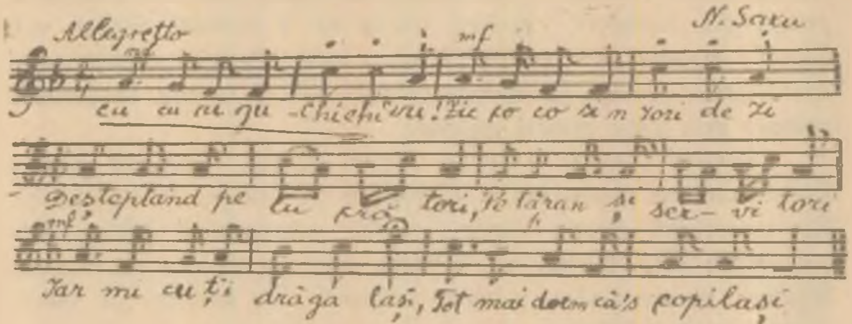
In ce priveşte laturea practică, recomandă metoda centrelor de interes şi pe cea monografică, ca fiind cea mai bună, studierea sistemului propus de Otto Karstädt, care propune: Să fie întrodus elevul în viaţa imediat înconjurătoare, adâncind şi clarificând cunoştinţele copilăriei, prin atingerea nemijlocită şi imaginaţia copilului. Recomandă, mai departe, înfiinţarea de muzee regionale şi închee spunând: »Nimeni nu se poate întegrà naţiunii, înainte de a se fi simţit parte din totul sensibil, care e familia şi comunitatea cea mai apropiată, care e satul.

Sentimentul se desvoltă ca şi gândirea. El câştigă orizonturi din ce în ce mai largi, dar forţa tuturor radiază din cele iniţiale. O legătură a cetăţeanului român de glia strămoşească, de care se desparte, azi, cu atâta uşurinţă, nu se poate realizà, decât prin cunoaşterea temeinică şi prin iubirea tuturor urmelor concrete lăsate de generaţiile trecute în localitatea şi în regiunea în care trăeşte.

Numai o legătură strânsă cu natura şi cultura locală poate stimulà forţele, creatoare ale tinerelor generaţii. Şi acest ţel, pe care şcoala trebue să-l urmărească, nu-l poate atinge, decât printr'o educaţie regionalistă«.

M. L.

CUCURIGU! CHICHIRI!

2. *Cucurigu! Chichiri!*
Zic cocoşi'n zori de zi.
Păsările 'ntruna cântă,
Şi prin crânguri se avântă;
Iar micuţii drăgălaşi,
Tot mai dorm, că's copilaşi.

3. *Cucurigu! Chichiri!*
Zic cocoşi'n zori de zi.
Să se-adune lângă casă
Păsările pentru masă;
Iar micuţii drăgălaşi,
Tot mai dorm, că's copilaşi.

4. *Cucurigu! Chichiri!*
Zic cocoşi'n zori de zi.
Dar acum e ziu'afară.
Şi din pat, încep să sară
Şi copii'n fuga mare,
Că e timpul de sculare.

— **Cursurile de vară pentru organele de control şcolar şi învăţători**. *Ministerul instrucţiunii a hotărât să înfiinţeze, pentru prima oară la noi, cursuri de vară destinate unei mai bune pregătiri a organelor de control în învăţământul primar, subrevizor, revizori şi inspectori şcolari.*

Aceste cursuri se vor ţine în cursul lunei Iulie la şcoala normală din Predeal, cei chemaţi putând să beneficieze de obişnuita vilegiatură care se face în această staţiune climaterică.

Cursurile vor consta din conferinţe, propuneri şi discuţia asupra celor mai bune metode pedagogice şi de control şcolar.

Ministerul va desemna pe conferenţiari şi va întocmi programa cursurilor.

*

Pentru complectarea cunoştinţelor şi pregătirea didactică a învăţătorilor se vor ţine, deasemenea cursuri în lunile Iulie şi August, în serii, la şcoala de misionare din Vălenii de Munte. La aceste vor fi chemaţi câte 3 sau 4 învăţători din fiecare judeţ.

Concomitent cu acestea, se vor mai ţine cursuri pentru predarea de cunoştinţe de îndeletniciri practice.

Aceste cursuri se vor ţine la şcoala normală din Deva pt. învăţători şi la liceul de fete din Sighişoara pt. învăţătoare.

COOPERATIVELE ŞCOLARE

(Urmare şi sfârşit).

Despre administrarea Societăţii, adunarea generală

Art. 13. Adunarea generală se întruneşte o singură dată pe an între 15 Iunie şi 1 Iulie.

Toţi membrii vor fi vestiţi prin publicare şi anunţuri scrise şi lipite pe uşa şeoalei, cu 10 zile înainte de ţinerea ei. Anunţurile scrise vor cuprinde şi ordinea de zi a adunării.

Art. 14. Adunarea se poate ţine numai dacă sunt prezenţi jumătate plus unul din numărul membrilor înscrişi. Dacă sunt mai puţin de jumătate plus unu adunarea se amână pentru una din zilele următoare care se va fixa în convocarea primei şedinţe şi care se va ţine cu orice număr de membrii.

Art. 15. Adunarea va fi condusă de preşedintele consiliului de administraţie.

Fiecare adunare alege doi secretari şi doi membrii de incredere.

Art. 16. Adunarea generală are următoarele însărcinări:

a) Să discute tot ce este pus la ordinea zilei.

b) Să aleagă consiliul de administraţie şi cenzorii.

c) Să aprobe socotelile bilanţului şi să spună cum să se împarte câştigul.

d) Să dea descărcare consiliului de ad-ţie de tot ce a făcut.

e) Să ia tot felul de măsuri pentru bunul mers al societăţii.

Art. 17. Hotărîrile se iau cu majoritate de voturi. Votările adunării generale se fac prin ridicare de mâini, iar alegerea persoanelor prin vot secret. Votul secret se poate cere de 10% din membrii prezenţi şi pentru alte chestiuni.

Art. 18. Conducerea societăţii este încredinţată unui Consiliu format din 9 membrii. In consiliu se vor alege cel puţin 3 elevi din ultima clasă şi câte un elev din celelalte clase. Dacă şcoala e mixtă se va alege în consiliu şi cel puţin 3 fete. Mandatul membrilor din consiliu durează 3 ani inlocuindu-se câte o treime în fiecare an.

Art. 19. Consiliul alege din sânul său în fiecare an un preşedinte şi un secretar. Deasemenea numeşte un cassier şi un vânzător al magazinului.

Preşedintele societăţii este de drept directorul şcoalei sau un alt profesor delegat de el.

Art. 20. Preşedintele convoacă consiliul în scris ori de câte ori are nevoie, spre a se sfătui asupra celor ce sunt de făcut. Se va convoca cu cel puţin de două ori pe lună, în timpul când nu sunt lecţii.

Art. 21. Consiliul are următoarele datorii:

a) A executa şi a observa ca să nu se calce statutele şi hotărîrile adunării generale.

b) A primi membrii noi în societate.

c) A numi pe vânzători, căutând a pune elevii cinstiţi şi cu purtări frumoase în acest post.

d) Consiliul e răspunzător de intreaga avere a societăţii.

e) Consiliul e dator să verifice pe vânzători la fiecare lună odată, spre a se convinge de mersul societăţii.

f) Consiliul poate cumpăra tot felul de lucruri trebuincioase elevilor.

g) Stăruie să se îndeplinească toate scopurile societăţii.

Art. 22. Membrii consiliului cari lipsesc nemotivat dela trei şedinţe consecutive, vor fi înlocuiţi cu alţi elevi. Cenzorii în înţelegere cu consiliul vor numi pe cei cari să-i înlocuească.

Art. 23. Preşedintele are următoarele datorii:

a) Să semneze corespondenţa şi actele societăţii.

b) Să comunice autorităţilor superioare socotelile societăţii după încheerea lor.

c) Să supravegheze pe cassier şi pe vânzător.

d) Să facă comenzi împreună cu consiliul şi cu vânzătorul pentru cele ce trebuesc magazinului.

e) Să dea ordin de plată pentru.

Art. 24. Cassierul se numeşte de consiliu pe răspunderea sa. El trebuie să fie un elev cinstit cu purtări frumoase. Cassierul încasează orice sumă ce se depune pentru societate, fie de către membrii, fie de către vânzători, liberând chitanţe cuvenite din registru. El face plăţile pentru mărfuri din ordinul preşedintelui, tăind bon din registrul, la care adaogă actele ce arată pentru ce s'a făcut plata. Fondurile societăţii se păstrează de directorul şcolii într'o casetă sau se depun la o bancă sigură.

Art. 25. Vânzătorul se numeşte de consiliu pe răspunderea sa. Acesta, pe lângă faptul că trebuie să fie cinstit, trebuie să aibă şi îndemânare în vânzare. Să fie deştept şi să nu ceară mai

mult dela cumpărător. Consiliul va face o listă de preţuri şi o pune la vederea tuturor. Când cineva reclamă că a fost înşelat consiliul dacă găseşte vinovat pe vânzător, îl dă afară.

Comisia Cenzorilor

Art. 26. Adunarea generală alege în fiecare an trei cenzori şi trei supleanţi din elevii ultimilor clase.

Art. 27. Supleanţii înlocuesc pe cenzori când aceştia nu-şi mai îndeplinesc datoria.

Art. 28. Cenzorii au următoarele îndatoriri:

1. A verifica pe cassier odată pe lună, iar pe vânzători odată la 2 luni, făcând inventar.

2. A complecta în înţelegere cu consiliu locurile vacante în consiliu. Cenzorii pot lua parte la şedinţele consiliului şi a face să înscrie în procesul verbal părerile lor.

3. A controla socotelile la sfârşitul anului, arătând adunării generale cum a mers societatea.

Bilanţul, beneficiile, fondul de rezervă

Art. 30. Anul social se începe la 1 Septembrie, se termină la 1 Iulie al fiecărui an. La finele anului social consiliul şi cenzorii fac inventarul tuturor valorilor şi închee bilanţul general şi Contul de Profit şi Pierdere.

Art. 31. Bilanţul trebue să cuprindă:

1. Averea societăţii şi anume: *a)* Bani aflaţi în cassă şi mărfurile din magazie socotite pe preţul de cumpărare; *b)* Mobilierul societăţii; *c)* Orice alte valori al societăţii sau sume de incasat.

2. Datoriile societăţii şi anume: 1. Capitalul vărsat de membrii; 2. Depuneri spre fructificare ale elevilor; 3. Orice alte datorii ce are societatea; 4. Diferite fonduri; 5. Câştigul net anual.

Art. 32. Lucrările bilanţului pot fi cercetate de orice membru cu opt zile înainte de adunare generală.

Art. 33. Din câştigul brut al societăţii se vor scădea:

a) Cheltuelile de administraţie.

b) Dobânzile ce se dau la depunerile elevilor.

c) Pierderile ce a suferit societatea.

Restul câştigului net se va împărţi astfel:

13% cel puţin fondului de rezervă.

7% Consiliului de Administraţie pentru munca depusă, cumpărându-li-se cărţi folositoare.

3% Cenzorilor cumpărându-li-se tot cărţi.

Din rest se vor face 3 părţi din care o parte se va distribui ca renumeraţie (dividendă) a capitalului depus de fiecare elev pe timpul cât a stat. A doua parte se va da ca primă (risturnă) la asociaţi, în raport cu operaţiile făcute cu societatea, iar a 3-a parte se va întrebuinţa pentru: material didactic necesar şcoalei, înfiinţând posturi de curăţenie, cinematograf etc., premii elevilor silitori din diferite clase sub formă de cărţi după părerea d-lor învăţători ai şcoalei, abonamente de reviste pentru copii şi ajutoare elevilor săraci dar silitori.

Art. 34. Fondul de rezervă serveşte la acoperirea pagubelor ce ar suferi societatea. El nu poate fi împărţit între membrii nici odată.

In caz de desfiinţare, fondul de rezervă trece în intregime la comitetul şcolar al şcoalei respective, care va întrebuinţa în folosul şcoalei după cum crede de cuviinţă.

Dispoziţii generale şi finale

Art. 35. Statutele de faţă nu pot fi modificate decât în urma unei convocări cu o lună înainte a adunării generale care singură poate să le modifice. Modificarea trebuie aprobată de instituţiunile de control ale cooperativei.

Art. 36. Societatea nu poate fi desfiinţată dacă cel puţin 30 membrii cer continuarea ei.

Cu lichidarea vor fi însărcinaţi cenzorii s'o facă împreună cu directorul şcoalei şi cu preşedintele comitetului şcolar.

Art. 37. Drept călăuză în conducerea societăţii pe lângă aceste statute are legea cooperaţiei şi ordinul instituţiunilor de control şi ale organelor de control ale învăţământului cărora i-se supun întru toate, rugându-le s'o ocrotească şi s'o îndrumeze.

CUVINTE INŢELEPTE

... Ca voastră poftă de avuţii nenoroceşte biata lume, călcându-i în picioare pe cei mai buni şi ridicându-i pe nemernici.

DANTE ALIGHIERI
(Infernul cânt. XIX)

INCHEEM ANUL AL DOILEA DE APARIŢIE

Cu acest număr dublu (19—20), revista noastră încheе al doilea an de existenţă. Ca şi viaţa noastră dăscălească, viaţa revistei, în acest an şcolar, a fost dintre cele mai sbuciumate, totuşi fiind fermi convinşi că revista, umple un gol însemnat în nizuinţele noastre spirituale, am căutat să o menţinem cu orice preţ şi cu orice jertfe. Din cauza neplătirii salariilor, abia, dacă s'au putut încasà, până la această dată, ceace s'a publicat în revistă.

A fost bine că am prevăzut din timp acest lucru reducând şi abonamentul dela 120 lei la 100 lei anual, şi cheltuelile, la minimul posibil.

O dare de seamă precisă şi verificată de comitet se va publicà, la timpul său, în revistă, din care se va vedeà cât am căutat să economisim şi să facem faţă împrejurărilor cu foarte puţinul, ce am avut.

Suntem de părere că viaţa acestei reviste trebueşte menţinută şi asigurată cu orice jertfe, dar aceastea nu se poate face decât cu concursul moral şi material al întregii învăţătorimi din judeţul nostru. Noi, cei cari am lucrat mai deaproape la această revistă, suntem decişi să mergem şi mai adânc cu economiile şi raţionalizările în legătură cu apariţia şi deaceia vom propune comitetului de redacţie şi comitetului asociaţiei judeţene, ca abonamentele, pe anul şcolar 1932—33 (dela Nrii 20 la 30) *să se reducă.* Revista nu se va mai trimite nici unui comitet şcolar, dacă nu va achità abon. anticipativ, odată cu comanda.

In felul acesta, credem că, noi, din partea noastră, am făcut totul, ca să-i asigurăm viaţa materială. Suntem siguri că, ne-am făcut datoria pe deplin!

Odată cu aceasta aducem mulţumiri tuturor colegilor, cari ne-au ajutat efectiv, colaboratorilor, tipografiei care ne-a tipărit-o în bune condiţii, d-lui subrevizor *Dogaru,* d-lui insp. *Petrescu,* d-lui dir. *Sporea* şi altor oameni de bine, cari pe lângă multiplele lor ocupaţiuni au mai găsit timpul necesar, să colaboreze cu preţioasele lor lumini la revista noastră.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA.

CRONICA MĂRUNTĂ

— **Apel către Tineretul Intelectual Român.** *In vremurile acestea de criză materială și morală, țările vecine nouă se înarmează. Exemplul Rusiei e de ajuns.*

Păstrarea României întregite prin jertfe mari și scumpe, fiilor celor morți pe ogorul datoriei presupune cunoașterea realităților și conformarea mentalității noastre în acord cu această cunoaștere.

Preocuparea de căpetenie a celor ce mâine vor fi chemați a da directive dela locul de mare răspundere trebuie să fie aceia a unei reale pregătiri intelectuale.

Ca buni români însă mai avem o datorie către țară: **de a fi aderenții curentului naționalist constructiv**

Apărarea națională prin inzestrarea patriei cu o aviație puternică și un formidabil laborator aerochimic devine postulatul existenței noastre de mâine.

In vederea acestui scop, lucrează Asociația Română pentru Propaganda Aviației (A. R. P. A.) și pentru a îndruma tineretul intelectual român în aceiași direcție a creiat Secțiunea Tineretului Aviatic Român (T. A. R.)

Tineretul Aviatic Român este alcătuit din elevi studenți și titrați, constituiți în grupări școlare și organizați în cadrele A. R P. A, al cărei scop este cunoașterea problemei apărării naționale.

In prima ordine de idei este propaganda aviației în rândurile tineretului intelectual, menit a ajunge mâine la locuri de mare răspundere.

De temeinica sa inițiere în cunoașterea realizărilor moderne ce servesc progresului economic și în aceiași măsură ca mijloc de apărare în vremuri de restriște, atârnă siguranța clipelor de mâine.

Implinirea programaticelor năzuințe ale noastre e în directă legătură cu receptivitatea sentimentului național al celor către care ne îndreptăm gândul și chemarea noastră.

Tineri și tinere români (românce), strângeți rândurile în jurul organizației T. A. R., arătând astfel tuturor ce poate înfăptui generația noastră.

Președintele Tineretului Aviatic Român A. R. P. A.

ȘTEFAN I. MACRI, avocat.

Pentru informațiuni și înscrieri, vă veți adresa Secretariatului General al Secțiunii — București I., Str. Lipscani Nr. 3 et. I. Tel. 311/99, orele 18—19.

— *Cercul Cultural Hunedoara.* In ziua de 17 Aprilie a c. a avut loc în oraşul Hunedoara şedinţa cercului cultural. Cu toată situaţia grea de astăzi, au luat parte aproape toţi înv. din cerc. D-na Suciu, învăţătoare la şcoala de copii mici, a ţinut o lecţie practică, tratând despre „*Legenda ghiocelului*". La critică a vorbit Dl. Pavel Popescu, ridicându-se contra disciplinei militariste în şcoală, contra dresurei care tinde spre distrugerea personalităţii elevilor, preconizând o şcoală a libertăţii, şcoală creatoare a adevăraţilor oameni independenţi şi capabili a se conduce singuri. Declară, cu toate acestea, lecţia pe deplin reuşită. Dl. A. Constantinescu, subliniază importanţa libertăţii în şcoală, cu observaţia că în împrejurările materiale dela noi nu se poate aplicà principiul libertăţii integrale.

La ora 10 a. m., învăţătorii iau parte la serviciul divin. Răspunsurile liturgice au fost date de corul »Doina« sub conducerea D-lui A. Constantinescu.

In şedinţa intimă a conferenţiat Dl. Daniil Popescu — Hăşdat, despre »Mijloacele auxiliare ale învăţătorului pentru îmbunătăţirea stării săteanului«. Subiectul a fost foarte bine desvoltat, pentru care conferenţiarul a fost sincer felicitat.

La ora 3 p. m. în sala Uzinelor de fier se începe şedinţa publică, în prezenţa unui numeros public. Un program artistic compus din coruri, jocuri naţionale şi recitări a delectat publicul.

Dl. C. Sporea, directorul Şcoalei Normale din Deva, vorbeşte despre »Rolul social al familiei în organizaţia statului«. Subiectul a fost bine documentat cu icoane din organizaţia socială din Rusia sovietică.

S'a jucat piesa de teatru »Volbură Vodă« de Lia Hârsu, instruită de Dş. Valeria Nemet — Hunedoara.

Costumaţia, în special, a fost admirabilă.

— *Invăţător superior grad sau numai titlu?* Prin legea decurând votată de parlament cu privire la recrut. membr. corp did. s'a creat o nouă categorie de înv., învăţătorii superiori, dar salarul pentru această categorie nu s'a prevăzut şi ministerul refuză să dea spunând că s'a dat numai un titlu nu şi un grad. Cei vizaţi s'au adresat contenciosului.

— *Decoraţii.* La învăţătorii din jud. nostru decoraţi cu »Regele Ferdinand« se adaugă şi numele d-lui Vasile Lucaciu, înv. în Petroşeni şi fost rev. şcolar. Felicitări!

— *O îndreptare.* Suferinţa ne face pe toţi, mai nervoşi, mai puţin răbdurii şi în această stare sufletească facem şi greşeli de care abia târziu ne dăm seama. In numărul trecut al revistei noastre, în articolul colaboratorului nostru, I. Barna, s'a strecurat o regretabilă greşeală, scriindu-se, în legătură cu tragica situaţie a neplăţii salariilor noastre, că s'ar fi întins o conspiraţie a tăcerii dela un capăt la altul al ţării şi că, tace Ţoni, tace Forţu. Acest lucru nu corespunde realităţii, ci din contră, preşedintele asociaţiei noastre iubit, dl D. V. Ţoni a depus toate sforţările posibile, atât în parlament cât şi la ministerul de finanţe să smulgă, ce bruma a putut smulge pe seama noastră. Pentru aceasta îi suntem adânc recunoscători atât domniei sale cât şi domnului deputat T. Iacobescu, care l-a secondat în toate acţiunile sale şi a ridicat cuvântul de-atâtea ori în parlament, pentru respectarea drepturilor noastre şi rugăm pe colegi să aibă toată încrederea atât în conducătorii dela centru cât şi în conducerea judeţeană, căci cu toţii îşi fac datoria, în chip cu totul eroic şi desinteresat. *(Red.)*

— *Decorarea învăţătorilor din judeţul Hunedoara.* In M. O. No. 101 din 29 IV. 1932, s'au publicat numele învăţătorilor cărora prin I. D. R. No. 516 din 23 II. 1932 li-s'a acordat semnul onorific *„Răsplata Muncii"* pentru 25 ani în serviciul statului. Iată lista lor: I. Stăneasà, Cst. Răsădean, P. Incicău, Marg. Navradi, I. Micu, V. Iacob, P. Doroga, A. Olariu, D. Rădoiu, Aug. P. Bociat, P. Lazar, P. Mateeş, Z. Lucaciu, Irina Damian, I. Mateeş, I. Jula; A. Stănilă, P. Aslău, I. Fodor, I. Uibaru, V. Imbăruş, T. Lupea, I. Popovici, I. Sântimbreanu, Z. Oană, A. Popovici, F. Titz, V. Şerban, I. Giurgiu, I. Olariu, N. Boteanu, L. Suciu, S. Chirilă, N. Savu, I. Comşa, G. Paşca, A. Tordai, I. Ciora, L. Tordai, O. Munteanu, T. Nistor, L. Lazar, Nic. Popovici, Ana Cândea, Ana Lupan, L. Fleşeriu, P. Turcu, A. Bac, Gh. Ittu, D. Joandrea, V. Anastasiu, L. Iasfalusi, L. Reiter, D. Papai, E. Lörintzi, Ax. Popovici, N. Grozuţa, A. Dubleşiu, I. Bunea, I. Bura, I. Caliman, Sab. Jula, Iudita Pop, A. Gradinar, N. Todor, I. Tătulescu, A. Budoiu, V. Roman, T. Lungu, I. Fleşer, I. Câmpean, N. Voina, A. Vasiu, Ileana Both, L. Károly, Parascha Şarudi, T. Petcu, Gh. Bota.

Ministerul a făcut o faptă bună, decorând pe aceşti pioneri ai culturii, cari de peste 25 ani şi unii chiar de peste 30 ani, slujesc cu credinţă şcoala primară din acest judeţ. Revista noastră le exprimă tuturor cele mai vii felicitări şi urări de bine.

— *O serbare şcolară.* Membri coop. şcol. M. V. Mihai, din Petrila, au dat, în ziua de 21 V. 1932, în Casinoul Societăţii, un festival constând dintr'o piesă de teatru, dansuri naţionale şi recitări. Din fondul incasat de 2990 lei, conducătorul coop., dl Fotescu, a proectat anumite excursiuni, cu micii cooperatori.

— *Incheerea anului şcolar.* La 1 Iunie cursurile incetează. Examenele de clasă suspendate. Ex. de abs. între 1—10 Iunie, în acest răstimp cu clasele II—VII, se fac excursiuni, lucrările de sinteză şi concentrarea materialului. La 12 Iunie printr'o serbare şcolară se închee anul şcolar.

— *Lupta pentru salarizare.* Din momentele luptelor, date de învăţătorii acestui judeţ pentru achitarea salariilor restante, se remarcă marea adunare generală din zilele de 25, 26 şi 27 Aprilie, în Deva, când cu chin cu vai s'a putut scoate o parte din salarul pe luna Februarie a. c., şi adunarea dela 7 Maiu ţinută tot în capitala judeţului. Aceste adunări de protestare contra unei mentalităţi barbare, ce ne înfometează şi ne împinge la fapte disperate, vor rămâne dovezi strălucite de expresiunea înaltă a demnităţii noastre dăscăleşti, de marele patriotism al membrilor corpului didactic şi de puterea lui de jertfă nemăsurată.

Preşedintele asociaţiei noastre judeţene, dl S. Jula, ajutat de preşed. central, d. D. V. Ţoni, şi câţiva parlamentari din judeţ, în două rânduri, a colindat, zile dearândul, ministerele, dar în afară de promisiuni vagi, de minciuni şi un acreditiv de vreo 300.000 lei, altceva n'a mai putut stoarce.

Lupta noastră impreună cu a colegilor din alte judeţe va culmina în congresul general al corpului didactic de toate gradele convocat pe ziua de 29 Maiu a. c. la Bucureşti, ale cărui hotărîrî decisive sunt aşteptate cu mare nerăbdare de întreagă suflarea dăscălească. Cei cari putem, s'alergăm la acest congres!

Spiritele adânci sunt nevoite să trăească în singurătate şi în viitor.

Goethe.

„Mai multă lumină"! Se pare că în faţa eternităţii aceasta-i lozinca tuturor marilor poeţi.

Al. Vlahuţă.

SUMARUL
(NUMERILOR 1–20)

	Impresii dela excursiunea ped. din Germania: Şcoala pr. No. 45 Desda, Şcoala de pădure Dresda, Şc. No. 55 Lipsca, Şc. pr. r. cat. Colonia, Organiz. înv. germane, Ştiinţele şi invenţiile în Germania, Cercetăşia, excursiile şi căminele tineretului din Germania, Muzeul de higienă Dresda, La nostra Donna (Pinacoteca Dresdei) — Iubirea de copii la marile genii ale lumii, Patriotism de fapte nu de vorbe, — Şcoala pop. din Făgăraş, Creaţi şc. active condiţiile desvoltării ei integrale, Selecţiunea capacităţilor, Principiile şi practica şc. active, Educaţia în familie (recensii).
Dolhanu I.,	La doi stăpâni.
Dubenschi O. D.,	Poveştile în şc. primară, Ora de poveşti.
E. N.,	Amintindu-ne de Kerschenschteiner (trad).
Enescu G.,	Metoda centrelor de interes.
Ferrière A,	Şcoala senină din Agno.
Fotescu Gh.,	Ştefan Staicu, Cooperat. şcolare.
Gewaert,	Somnul lui Isus (colindă).
Hartwig Fr.,	Imn românesc (arm. după Vidu).
Hosszu P. L.,	Muzeele şc., Industr. carbonif. din V.-Jiului, Desen. l. pr., Culegeri pop.
Ittu G.,	C. Brâncoveanu, Cei doi căl. (lecţii practice), In amintirea prof. Dr. P. Şpanu.
Ittu T.,	Import. scris-cetitului şi metod. fonomimic.
Ivaşcoiu E.,	Mi-e dor (poezie), Personalitatea şi ţinuta înv.
Jula S.,	Aviz, Proces-verbal, Cuvinte de mulţumire.
Kiriac,	Vântuleţ ce treci prin flori (cor), Du-te iarnă (cor).
Lucaciu V.,	Domnilor colegi.
Lazar P.,	Petru Rusu.
Măgură I.,	Incepe şcoala, Sfârşit de an şcolar.
M. L.,	Şcoala Normală din Haţeg, Cooperaţia în şcoala pr., Regionalismul educ. (recensii).
Mărgineanu V.,	Religia şi intelectul, Puterea cuvântului.
Mareş V.,	Psihologia configuraţiei, Şcoala în munţii moţilor.
Mânduc I.,	Să înfiinţăm banca învăţătorilor.
Manea N.,	Familia şi şcoala în desv. copilului, Let. Codea.
Mermezeu I.,	Temeliile înv., Durerea cea mare a dascălilor.
Militaru V.,	Ploaia şi soarele, Harul crinului (poezii).

OFICIALE

— Vă comunicăm ord. No. 52.472/932, Ministr. Dezastrul inundaţiilor, produs în bună parte prin defrişarea pădurilor regulatoare a cursurilor de ape, pune de azi inainte o răspundere şi în seama şcoalei. Educaţia obştească in respectul copacului incepând dela copii, ajutorarea pentru păstrarea şi refacerea pădurilor, va trebui să intre de acum şi în obligaţiile învăţământului nostru teoretic şi practic. Ziua sădirii pomilor şi a copacilor este cel mai bun mijloc de educaţie populară pentru a ajunge la realizarea acestui scop, când se pot arăta asistentei toate foloasele ce le aduce copacul. Practica aceasta repetată de mulţi ani a devenit un obicei, mai ales în ţările Apusului. Atât Casa Pădurilor cât şi Min. Dom. (Dir. regimului silvic) stau dispoziţia ş·. a societăţilor cult. cu puieţi de plantat prin organele in subordine. Ocoalele silvice au ordine să aleagă locul de plantat să pregătească puieţii necesari, astfel ca fiecare şcoală să-şi formeze arboretul său ingrijit ani dearândul prin şcolari. Veţi da deci ordine urgente şcolilor să între în contact cu ocoalele silvice, pentru a *rândui impreună ziua sădirii copacilor.* In afară de asta, veţi recomandà şcolilor să lucreze la plantări cu plată, pe terenurile fixate de ocoalele silvice. Fireşte la această muncă vor participà numai elevii din cl. V. VI. VII. (cursul complementar) timp de o săptămână. Plata ce se va face de către ocoalele, conform ordinului dat de Casa Pădurilor, va rămâne şcolarilor, după ce se va da o cotă de 1/4 sau 1/2 comitetului şcolar, în urma înţelegerii luate cu comitetul.

Şi pentru ca plantările pe terenurile destinate impăduririi să fie cât mai instructive, veţi lega de aceste munci anumite lecturi şi convorbiri. *Cartea Pădurilor* intocmită de D-l *A. D. Culea* în aceste scopuri, vă stă la dispoziţie la cerere (câte un exemplar de fiecare şcoală.)

Cons. Dir. Gen.: ss. *Ap. D. Culea.* Şeful serv.: ss. *Stratilescu.*

— Rev. şcol. cu ord. 1900 comunică ord. Minist. No. 51.900/932 prin care se recomandă *Caetul de vacanţă* al d-nei El. Cordoneanu fără însă al impune nimănui.

Subrevizor şcolar: *IOAN ST. DOGARU.*

Şef. de cancelarie: *CÂMPEAN.*

DELA ADMINISTRAŢIE.

Am primit abonamentul la revistă pe anul şcolar 1931—1932 in suma de 100 lei dela Dl Aurel Precup înv în com Agârbiciu, judeţul Târnava-Mare.

Am primit câte 50 lei de persoană ca abonament la revistă pe timpul dela 1/IX. 1931 şi până la 29 Februarie 1932 dela următorii colegi:

Prin Dl Sabin Jula înv. dir. Simeria am primit 1250 (Unamie douăsute cincizeci) lei dela următorii colegi din circumscripţia de plată I. Simeria: Silvia Suciu, Alexe grădinar. S. Ardean, I. Demea, V. Rusu, A. Budoiu, A. Lăslău, S. Băldea, M. Boboc, E. Voicu, I Jula, A. Lazar, C. Popescu, M. Cizmaş, T Precup,

Adresa destinatarului: Nicolae Bembea subrev

Com. Sibil

Jud. ~~Hunedoara.~~ Sibiu p. Saliste

S Radu, S. Jula I. Pop, Şt. Kormöczi, Ag. Gola, E. Csuros, I Andel, J. Morţun, Nat. Jordăchescu şi I. Boscăneanu.

Prin Dl Const. Răsădean înv. Bretea-Mureşana am primit 1100 (Unamie unasută) lei dela următorii colegi din circumscripţia de plată VIII. Ilia: C-tin Răsădean, E Boboc, I. Păunescu, V. Minulescu, I Dan, Gh. Crişan, E. Gofin, V. Stroe, A. Ciocan, I Ivan, N. Pătrăşcoiu, Fl Zamfir, V. Muntean, V. Crişan, C Ghişa, N. Dumitrescu, V. Cornescu, N. Rău, V. Pop, Ch Vodislav, I. Olariu şi M. Petuşcu.

Prin Dl Gheorghe Părău înv. dir Haţeg am primit 1500 (Unamie cincisute) lei Il rugăm a ne trimite numele colegilor cari şi-au achitat aboname tul pentru a-i putea trece şi noi în registrele noastre şi a-i chita la acest loc

Prin Dl Şt. Pau înv. dir. Pui am primit 1230 (Unamie douăsute treizeci) lei dela următorii colegi din circumscripţia de plată XVI Pui: M. Tămaş, Gh. Jonescu, Traian Dăian, M. Danciu, M. Cincora, L Cincora, Valeria Cincora, I. Mărcuş, A Rădulescu C-tin Cârstea, A. Hătărescu, Fr. Stoichiţu, L. Dăisa, Iosif Chimerean, I. Bora, Br. Bura, A. Mohan, P. Golumbean, N. Fota, M. Gligor, Sp Răţulescu, Const. Voicu, Nic. Popa, El Muntenaş şi A Lazar.

Prin Dl Gheorghe Fotescu înv. dir. Petrila am primit 50 (Cincizeci) lei încasaţi dela Elena Sabo Petrila No. 2.

Prin Dl Emil I Cioroianu înv. Orăştie am primit 1220 (Unamie douăsute douăzeci) lei dela următorii colegi din circumscripţia de plată XII. Orăştie: Nica C-tin şi I. Crăciun dela 1 IX. 1931—29 II. 1932 iar pe timpul dela 1 Martie 1931 şi până la 31 August 1932 tot, câte 50 lei de persoană dela următorii: N. Creţu, Emil I. Cioroianu, A. Lupan, M. Roşca, A Cândea, M. Drăgulescu, L. Sântion, C-tin Nica, I. Grigor, C. Gărăiacu, I. Ştefan, C. Barbonie, Dula Adam, Gh. Pemişan, Emilia Popovici, I Popa, A Stroia, E. Orăgan, N. Todor, V. Crăznic, I. M. Tacu, Irina Trif şi Felicia Marcu.

Am mai primit câte 50 lei de persoană ca abonament la revistă pe timpul dela 1 Martie 1931 şi până la 31 August 1932 dela următorii colegi:

Prin Dl Gheorghe Fotescu înv. dir. Petrila am primit 950 (Nouăsute cincizeci) lei dela următorii colegi din circumscripţia de plată XIV. Petrila. Gh. Fotescu, Laurenţiu Reiter, M Vasilescu, L. Jasfalusi, El. Nevelicz, S Popescu, E. Herţeg, D. Pápay, N. Cristocea, I. Tecău, Dtru Goşa, Cr. Cristescu, Francisc Adorjan, D. Ilie, I. Girip, C Ştirbu, A. Olimvoiciu. E. Doboi şi Gr. Ionescu.

Prin Dl. Oct. Dubenschi înv. Cugir am primit 1200 (Unamie douăsute) lei dela următorii colegi din circumscripţia de plată XI Cugir: Gh. Enăchescu, V. Imbăruş L. Lakatos, Oct. Dubenschi, D Esca, Tr. Lepea, E. Constantinescu, E. Negulescu, C. Lupşe, Tr. Pavel, E. Mărginean, A. Popovici, Pavel Zamora, L. Şeimereanu, E. Florea, M. Muntean, I. Dabija, Gh Molndeţ, Jeane Oltean, Ben Victoria, N. Andriţoiu, Blada Gheorghe şi El Dumitru. Suma de 50 lei reţinută dela Dna El. Molodeţ s'a trecut în contul soţului dsale Gh. Molodeţ înv. Vinerea ca abonament la revistă pentru anul şcolar 1932—1933.

Comitetul şcolar Alun 50 lei.

Tiparul Tipografiei „Jiul Cultural", Petroşeni, Str. Reg. Ferd. No. 59.